

4 Знизивши акцизи на імпорتنі машини, які були у вжитку, намагаються оживити автомобільний ринок країни

8 Постанова Верховної Ради України «Про перейменування окремих населених пунктів та районів»

ГАЗЕТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

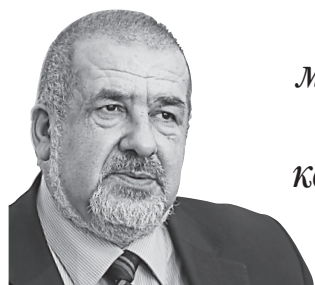
СЕРЕДА, 8 ЧЕРВНЯ 2016 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№107 (5727)

ЦИТАТА ДНЯ

РЕФАТ ЧУБАРОВ: «Через зростання істерії і ненависті масового характеру набувають ксенофобські випадки проти кримських татар».

Глава Меджлісу про зростання кількості злочинів проти корінного населення півострова

Паливо вивантажували дев'ять років

ЧАЕС. Завершено вивантаження відпрацьованого ядерного палива з енергоблоку №1 Чорнобильської АЕС. До цього від ядерного палива було повністю звільнено енергоблоки №2 і №3. Цю інформацію оприлюднив міністр екології та природних ресурсів Остап Семерак. «Роботи з вивантаження з блоків відпрацьованого ядерного палива тривали дев'ять років. До завершення будівництва сховища СВЯП-2, яке фінансують за рахунок міжнародної технічної допомоги, паливо тимчасово зберігатиметься у сховищі СВЯП-1», — повідомив міністр.

У результаті виконаного вивантаження відпрацьованого ядерного палива статус блоків №1 і №2 буде змінено. «Ці блоки вже не вважатимуть ядерними установками. Після оформлення та затвердження відповідної документації вони отримають статус об'єктів щодо поводження з радіоактивними відходами», — цитує прес-служба відомства слова урядовця. Статус «ядерної установки» залишиться у СВЯП-1, в якому зберігається кондиційне паливо із трьох блоків ЧАЕС.

ЦИФРА ДНЯ

2,26 млрд грн

податків сплатила у 2016 році до державного бюджету найбільша нафтовидобувна компанія України «Укрнафта»

450 держпідприємств піде з молотка

Колаж Ірини НАЗІМОВОЇ

ЕКСКЛЮЗИВ. Про приватизаційні плани на рік, особливості продажу ОПЗ та інших об'єктів — в інтерв'ю з головою Фонду держмайна Ігорем Білоусом

РОЗ'ЯСНЕННЯ

Центральної виборчої комісії щодо заборони надання виборцям, закладам, установам, організаціям, а також виборчим комісіям та їх членам товарів (крім товарів, що містять візуальні зображення назви, символики, прапора партії, за умови, що вартість таких товарів не перевищує три відсотки розміру мінімальної заробітної плати), послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерейних білетів, інших матеріальних цінностей (непрямого підкупу) під час проведення проміжних виборів народних депутатів України 17 липня 2016 року в одномандатних виборчих округах № 23 (Волинська область), № 27 (Дніпропетровська область), № 85 (Івано-Франківська область), № 114 (Луганська область), № 151 (Полтавська область), № 183 (Херсонська область) та № 206 (Чернігівська область)

Центральна виборча комісія звертає увагу суб'єктів та інших учасників виборчого процесу з виборів народних депутатів України, що відповідно до Закону України «Про вибори народних депутатів

України» передвиборна агітація може здійснюватися у будь-яких формах і будь-якими засобами, що не суперечать Конституції України та законам України.

Разом з тим, згідно з частиною чотирнадцятою статті 74 Закону України «Про вибори народних депутатів України» забороняється проводити передвиборну агітацію, що супроводжується наданням виборцям, закладам, установам, організаціям коштів або безоплатно чи на пільгових умовах товарів (крім товарів, що містять візуальні зображення назви, символики, прапора партії, за умови, що вартість таких товарів не перевищує три відсотки розміру мінімальної заробітної плати), послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерейних білетів, інших матеріальних цінностей.

Центральна виборча комісія роз'яснює, що така передвиборна агітація або надання виборцям, закладам, установам, організаціям, а також виборчим комісіям та їх членам коштів або безоплатно чи на пільгових умовах товарів, послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерейних білетів, інших матеріальних цінностей, що супроводжується закликами або пропозиціями голосувати за або не голосувати за певну політичну партію чи кандидата у народні депутати України або згадуванням назви партії чи імені кандидата, є непрямим підкупом виборців.

Особи, винні в порушенні законодавства про вибори народних депутатів України, притягаються до кримінальної, адміністративної або іншої відповідальності в порядку, встановленому законом.

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 7 червня 2016 року

USD 2498.5658 за 100 доларів США

EUR 2835.6223 за 100 євро

RUB 3.7978 за 10 рублів

AU 310821.59 за 10 трійських унцій

AG 4097.65 за 10 трійських унцій

PT 244609.59 за 10 трійських унцій

PD 138420.55 за 10 трійських унцій

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Децентралізація дає шанс державі зміцнити ПЕРЕТВОРЕННЯ. Мінрегіон визначив чіткі пріоритети своєї діяльності цього року

Михайло ЮРЧЕНКО
для «Урядового кур'єра»

Децентралізація, енергоефективність та міжнародне партнерство — три основні вектори політики реформ, якими цього року опікуватиметься Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства.

Шлях до прозорого фінансування

Ключовим напрямом діяльності міністерства залишається реформа децентралізації. «В Україні вже діють 172 об'єднані територіальні громади. Цього року очікуємо до двохсот нових таких громад і зростання надходжень до місцевих бюджетів до 110 мільярдів гривень», — окреслив перспективу віцепрем'єр-міністр — міністр регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства Геннадій Зубко.

Держава, за його словами, передає об'єднаним громадам ресурси для розвитку: кошти, землю і можливість ними управляти. «Уже в першому півріччі плануємо передати об'єднаним територіальним громадам повноваження розпоряджатися землями сільськогосподарського призначення за межами населених пунктів. Відповідний закон Верховна Рада має ухвалити найближчим часом», — підкреслив Геннадій Зубко.

Головний вектор реформи енергоефективності, на думку урядовця, — створення Фонду енерг

гоефективності, що зменшить споживання газу в країні у 2,5 рази й дасть змогу залучити до 60 мільярдів гривень інвестицій щороку. «Фонд — шлях до прозорого фінансування проектів, дешевих і довгих кредитів, а також зekoномлені субсидії на житлово-комунальні послуги. За три-п'ять років економія становитиме мільярд кубометрів газу щороку. За цей період можна зменшити витрати державного бюджету на субсидії на три мільярди гривень щороку. Умови змін — стовідсотковий облік, модернізація, інвестиції та реструктуризація боргів», — зазначив Геннадій Зубко.

У напрямі міжнародного партнерства віцепрем'єр-міністр вбачає той необхідний інструмент, що уможливило проведення необхідних змін. «Мінрегіон — лідер серед міністерств із залучення коштів іноземних партнерів. Серед основних напрямів роботи з міжнародними партнерами

межах програми U-Lead ЄС надав 97 мільйонів євро. У сфері комунального господарства та модернізації інфраструктури Мінрегіон співпрацює зі Світовим банком та Європейським інвестиційним банком. Завершено проект «Розвиток міської інфраструктури», під який було залучено 140 мільйонів гривень.

«Реформа дає Україні шанс одужати й зміцнитися. Це для країни спортивний тонус, що зміцнює м'язи і змушує кров пульсувати. Тож Україна отримує шанс стати енергоефективною, децентралізованою й дієвою державою», — окреслив мету змін Геннадій Зубко.

Учора Геннадій Зубко взяв участь у круглому столі «Децентралізація сфери містобудування у контексті системних реформ». Під час заходу відбулася передача повноважень Державної архітектурно-будівельної інспекції м. Коростишів Жито

У 2016 році з державного бюджету об'єднаним територіальним громадам на розвиток інфраструктури передбачено субвенцію обсягом 1 мільярд гривень.

— децентралізація, енергоефективність, інфраструктурна підтримка комунального господарства, відновлення Донбасу», — цитує слова Геннадія Зубка прес-служба віцепрем'єра.

За його словами, Європейський Союз — один із ключових партнерів України в децентралізації. У

мирської області та с. Якушинці Вінницької області.

Залучайте надані кошти

До слова, на сьогодні 64 об'єднані громади вже подали до Мінрегіону 305 заявок на інфраструктурні проекти, які планують реалізовувати за рахунок

На місцях видніше, куди спрямовувати зусилля

відповідної субвенції, на загальну суму понад 384 мільйони гривень. Цю інформацію озвучив перший заступник міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства В'ячеслав Негода під час третього засідання Комісії з розгляду поданих виконавчими комітетами рад об'єднаних громад заявок на проекти, які можна реалізовувати за рахунок коштів державної субвенції на формування інфраструктури.

245 заявок погоджено комісією, і об'єднані громади вже можуть почати реалізацію відповідних проектів. 15 заявок спрямовано на доопрацювання, 45, повідомляє

прес-служба відомства, комісія розгляне найближчими днями.

«За два тижні ми опрацювали заявки на інфраструктурні проекти від об'єднаних громад більш ніж на 384 мільйони гривень, що становить майже 38% загальної суми субвенції. Темпи подачі заявок все ще не дуже високі. Сподіваємося, що об'єднані громади прискоряться в цьому, щоб якомога швидше почати реалізацію проектів, і не на папері, а на ділі показати жителям своїх територій, що зміни на краще вже відбуваються», — зазначив В'ячеслав Негода.

Найкраща ситуація у Закарпатській області — там подано заявок на 100% субвенції, у Сумській —

99,9%, у Запорізькій — 93,4%, у Луганській — 76,4% субвенції. Не подали жодної заявки об'єднані громади Вінницької, Івано-Франківської, Київської, Миколаївської, Рівненської та Херсонської областей.

У 2016 році з державного бюджету об'єднаним територіальним громадам на розвиток інфраструктури передбачено субвенцію обсягом 1 мільярд гривень. Кошти розподілятимуть між 159 об'єднаними громадами за чіткою формулою: залежно від кількості сільського населення і площі громади. Це від 960 тисяч гривень для найменшої об'єднаної громади до 23 мільйонів гривень — для найбільшої.

База є. Справа за імплементацією

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

АНТИКОРУПЦІЯ. Президент Петро Порошенко провів зустріч із головою правління Transparency International Хосе Угасом. Глава держави поінформував про прогрес нашої країни на шляху боротьби з корупцією та останні кроки, які українська влада здійснила в цій сфері, зокрема про створення та початок роботи Національного антикорупційного бюро.

Глава держави також розповів про законодавчі зміни у сфері реформування системи прокуратури, обрання та призначення нового Генерального прокурора України Юрія Луценка. При цьому Президент наголосив на важливості змін, які запроваджує Генеральний прокурор у кадрових призначеннях, і реформування офіса Генерального прокурора.

Петро Порошенко повідомив про створення Національної антикорупційної агенції та ухвалення нового закону про електронне декларування. Він висловив сподівання, що найближчим часом цей закон почне працювати, що забезпечить підвищення прозорості діяльності чиновників. Хосе Угас, посилаючись на думку фахівців, назвав українське антикорупційне законодавство одним із найпрозоріших у світі, але звернув увагу на необхідність імплементації всіх законодавчих змін у сфері боротьби з корупцією.

Петро Порошенко заклав керівника Transparency International посприяти поверненню награваного режимом Януковича в Україну, повідомляє департамент прес-служби Адміністрації Президента. Хосе Угас підтвердив готовність Transparency International, найавторитетнішої антикорупційної мережі у світі, розвивати співпрацю з компетентними органами України у розслідуванні корупційних справ, зокрема щодо виявлення й повернення активів, які незаконно вивели колишні посадовці за межі України.

У зустрічі взяли участь Генеральний прокурор Юрій Луценко та міністр закордонних справ Павло Клімкін.

Риболовна галузь опановує електронні сервіси

Вікторія ВЛАСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

РЕФОРМИ. За минулий рік в Україні офіційно було виловлено 80 тисяч тонн риби, проте, за словами голови Державного рибного агентства Яреми Коваліва, насправді ці показники становили майже 200 тисяч тонн. «Основні обсяги вилову рибу були «в тіні», — заявив посадовець на пресконференції в Будинку уряду. За його словами, суть реформ, які тривали в Держриб-агентстві протягом останнього року, полягала у впровадженні нових підходів до функції контролю в рибній галузі.

Результатом реформ у Держриб-агентстві Ярема Ковалів називає започаткування пілотного проекту з роботи рибного патруля, який поки що діятиме лише в Києві та Київській області. За його словами, торік у грудні Держриб-агентство отримало дві тисячі анкет від охочих стати рибними патрульними, з них було підбрано 700 претендентів, і лише 45 осіб зараховано до лав патруля. Усі етапи добору нових рибних патрульних від-

бувалися прозоро і відкрито, у режимі онлайн-трансляції. Претенденти проходили тестування не лише на знання законодавства, а й на фізичну підготовку, складали психологічні тести.

З початку цього тижня новий рибний патруль вийшов на воду в тестовому режимі, освоюючи на практиці теоретичні знання. За цей короткий період рибні патрульні виявили правопорушень на 38 тисяч гривень, вилучили 100 кг риби і виписали штрафи на 16 тисяч гривень. «Кількість правопорушень, які їм вдалося виявити за цей короткий час, дорівнюють приблизно тому обсягу, який стара рибінспекція виявляла за місяць», — заявляє Ярема Ковалів.

Перша заробітна плата, яку отримали нові рибні патрульні, становить 4,5 тисячі гривень. «Проте це лише початок, хочемо, щоб зарплата давала змогу інспекторам не спокшати на гроші, які їм, поза всяким сумнівом, пропонуватимуть бракон'єри», — сказав Ярема Ковалів. Він висловив сподівання, що рибні патрулі запрацюють в кожній області,

оскільки децентралізація дає змогу Держриб-агентству співпрацювати у цьому питанні з місцевою владою, яка зможе із власного бюджету надавати кошти на фінансове забезпечення роботи рибних патрульних.

За останній рік, за словами Яреми Коваліва, Держриб-агентству вдалося налагодити співпрацю з міжнародними партнерами. Так навчати українських рибних патрульних нам допомагали спеціалісти з Норвегії та Латвії, які приїдуть у липні в Україну для обміну досвідом. Ярема Ковалів проанонсував підписання угоди про співпрацю Держриб-агентства з Генеральною комісією з питань рибальства у Середземному і Чорному морях, що відкриє шлях проведенню спільних наукових досліджень з оцінки запасів риби у Чорному морі. «Щоб розподіляти квоти на промисловий вилос риби, нам потрібні наукові дані», — пояснив Ярема Ковалів.

За його словами, досі розподіл квот між підприємствами, які займаються про-

мисловим вилосом риби, спричинив хвилю протестів і невдоволення серед рибалок. «Проте ми вперше провели розподіл квот прозоро, з відеотрансляцією, під контролем громадянського суспільства», — розповів Ярема Ковалів.

Він наголосив, що для завершення реформ у рибному господарстві необхідно внести відповідні зміни до законодавства. Зокрема, за його словами, законопроект, який уже внесено до Верховної Ради, передбачає «революцію в системі видачі дозволів на вилос риби»: скасування паперових і заміна їх дозволами в електронному вигляді. Крім того, у Держриб-агентстві планують запровадити електронну звітність про вилос риби й електронний моніторинг риболовецьких суден. «У виконанні цього завдання нам допомагають експерти з Естонії та Норвегії, й до кінця 2016 року ми його завершимо», — пообіцяв Ярема Ковалів. За його словами, результатом прозорого розподілу квот має стати те, що обсяги вилосу риби в Україні до кінця року зростуть на 40% порівняно з 2015 роком.

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Найкраща пропаганда — істина

ІНФОРМПОЛІТИКА. Її доноситимуть завдяки новим частотам українського радіо та суспільного мовлення

Катерина МАЦЕГОРА,
«Урядовий кур'єр»

Міністерство інформаційної політики позбувається цифрової ліцензії на телеканал БТБ. А в четвер Національна рада з питань телебачення і радіомовлення вручить бланки ліцензій на суспільне FM-мовлення генеральному директору Національної телекомпанії. Про це розповіли на урядовому брифінгу щодо напрямів діяльності в інформаційній сфері всередині та за межами країни керівники цих трьох структур: Юрій Стець, Юрій Артеменко та Зураб Аласанія.

Міністр пояснив, що відтепер телеканал БТБ буде в системі «Мультимедійної платформи іномовлення». «Ми не збиралися створювати політичний інструмент і давати його в руки політиків у нашій країні, — пояснив суть видозмін Юрій Стець. — Важливо, що Нацрада з питань телебачення і радіомовлення займається не отри-

манням хабарів, дерибаном частот, а вперше за історію частоти почали отримувати громадське, українське радіо. Члени Нацради почують голос правди, голос українців, щоб передати частоти суспільному мовленню».

Він переконаний, суспільство має передовсім усвідомити, що є інформаційна і внутрішня політика держави і вона належить суспільному телебаченню, громадськості, народу. І туди державі зась.

За потреби Мінінформполітики надасть допомогу суспільному мовцю. А в держбюджеті на наступний рік Юрій Стець пообіцяв вплинути на закладення гідної суми на потреби суспільного ТБ і РМ. Аргументи в нього є.

«Найкращий спосіб розвивати історію, культуру в країні — нічого не забороняти. Важлива політика розбудови того, що дає змогу розвиватися. З наданням ефірних частот усередині України в телеканалі «Культура» з'явиться достатня кількість телевізійних журналістів,

які вміють робити якісний продукт», — у такий спосіб міністр розповів про наступну видозміну. На цьому телеканалі він закликав розвивати теми різних етнічних груп українців: лемків, бойків, гучулів тощо. На його думку, українське радіо буде конкурентним. Принаймні аудіоматеріалів у Нацради достатньо.

«Аби щось розвивалося, треба щось створювати», — сказав він, додавши, що Всесвітня служба Українського радіо також розбудовуватиметься і перейде від керівництва Держтелерадіо у проєкт «Мультимедійної платформи України». До речі, ресурси, пов'язані з промокампанією України за кордоном, мають відійти до компетенції державної влади.

Юрій Артеменко нагадав, що Нацрада з питань ТБ і РМ два роки тому сама визначила пріоритети діяльності. Серед них головний — інформаційна безпека держави. На сьогодні обмежили роботу 58 російських телеканалів. Най-

головнішим гарантом інформаційної безпеки посадовець назвав створення українських телеканалів високого рівня.

Він також заявив, що суспільне радіо може мовити в 19 обласних центрах. На часі й робота системи мережі українськомовного радіо. «Триває дискусія щодо кількості квот. Форматний конкурс оголосимо. Зараз важко з частотами — їх було розкрадено до нас. В ефірі такого радіо мають бути тільки українські пісні», — сказав Юрій Артеменко.

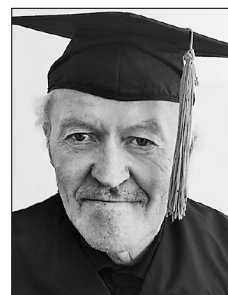
Зураб Аласанія почав висвітлювати словами: «Так розбудовується держава». На його думку, державною має залишитися тільки радійна служба іномовлення.

Щодо телеканалу «Культура» — оптимістичні очікування, щоправда, на розвиток потрібен ресурс. Нині в Національній телекомпанії фінансів на цю потребу немає. А ось суспільне ТБ увійде в юридичну площину в листопаді-грудні 2016-го.

ПРОШУ СЛОВА!

Маленька історична правда

Іван ДАХНО
для «Урядового кур'єра»

Восени 1977 року рідне село Синівка Липоводолинського району Сумської області вдень обстріляли трьома ракетами (можливо, навчальними) з літака. Одна влучила в будівлю «Сільгосптехніки», але саме була обідня перерва, і нікого в приміщенні не було. Дві влучили в городи селян. Одна з них поранила селянина, що йшов повз город. Його госпіталізували у місцеву лікарню.

Наступного дня на сільському стадіоні приземлився вертоліт із генералом. Вертольоти і генерали тоді в селах бували рідко. Генерал відвідав пораненого. Вручив йому гостинець — спирт і шоколад. Такий товар завжди мав попит. Про що вони говорили, навіки залишилося таємницею. Широкий сільський громадськості дали зрозуміти, що обстрілу не було. То селянам здалося. Це були «прекрасні» часи застою. До смерті великого орденоносця Л. І. Брежнєва залишалося п'ять років.

8 квітня 1978 року авторів цих рядків виповнювалося 30. Чомусь це трапляється лише раз у житті й тому запам'ятовується. На тижні, що передував цьому ювілею місцевого значення, перебував у Кривому Розі. Читав лекції під егідою товариства «Знання» про події у світі. 5 чи 6 квітня в Кривому Розі гастролював Володимир Висоцький. Більш знаменної події годі й придумати. Місцеві партійні функціонери допомогли придбати квиток на концерт. Він відбувся блискуче: не було жодних ознак того, що доля відвела наркозалежному Висоцькому лише два роки для завершення його незабутніх пісень. Коронним номером концерту була пісня «Мы возвращаем Землю». Вона подобалася й авторів цих рядків, який менш ніж 5 років тому демобілізувався з армії, де крутив Землю на далекосхідному радянсько-китайському кордоні на посаді командира мотострілецького взводу. До речі, та місцевість — це Зелений клин (або Зелена Україна).

Увечері 7 квітня 1978 року був від'їзд у Київ. На залізничному вокзалі Кривого Рогу познайомився з цивільним льотчиком, який приїжджав до сина. Наші квитки були в одне і те саме купе. Репродуктор повідомив, що невдовзі прибуває потяг, який прямував із Запоріжжя до Києва. На пероні вже стояла група міліціонерів. Її керівник-майор мав комплекцію, що в півтора раза перевищувала чималі розміри автора. З ним були двоє лейтенантів міліції та двоє сержантів. З розмов між ними виявилось, що у вагоні бешкетують двоє п'яних авіаційних прапорщиків. Міліцію покликали забрати їх з потяга. За радянських часів міліція не любила мати справу з військовослужбовцями.

Пам'ятаючи своє недавнє армійське минуле, автор виголосив перед групою міліціонерів таку полум'яну промову: «Товариш майор! Я капітан Дахно (насправді ж був і є старшим лейтенантом, але в 30 років цілком ймовірно міг бути капітаном), командир 8-ї мотострелкової роти 3-го мотострелкового батальйона 199-го Верхнеудинського полка, войсковая часть 35236, поселок Филино Приморського края. Нахожусь на Україні в отпуске. Беру цих прапорщиків под свою ответственность. Я наведу порядок!» Почувши такі солодкі для своїх вух слова, майор з підлеглими негайно зник із перону, не запитавши жодного документа в «капітана».

Зайшовши в купе, прапорщикам повторив легенду про військове звання і посаду. Один із них вжив таку кількість спирту, що його не зворушила б і поява маршала Радянського Союзу, а не те що капітана у цивільному вбранні. Ще один виявляв деякі ознаки життя. Виявилось, що вони з Василькова (що під Києвом) і цілий місяць ремонтували в Запоріжжі літак, пошкоджений під час приземлення.

У купе з'ясувалося, що між льотчиками і ремонтниками історично існує неприязнь. «Білі» люди літають, а «негри» — ремонтують. Між цивільним льотчиком і прапорщиками спалахнув скандал. Якось вдалося змусити льотчика (нібито тверезого) лягти спати. «Капітан» теж зайняв верхню полицю і вдав, що спить, але уважно слухав розмову прапорщиків. Вони вирішили «молодого» (тобто «капітана») пощадити, але зарізати льотчика. «Капітан» через примружені очі спостерігав, коли ж з'явиться ніж, щоб вибити його з рук. Напевне, у прапорщиків ножа не було, але погрози тривали довго. Інколи хотілося піти до провідника і прохати про виклик міліції на черговій станції. Нарешті сон зморив прапорщиків.

Через кілька годин вони прокинулися. Почувши про події, прапорщики ладні були купити «капітанові» всі коньяки світу. Зрозуміло, що це було неможливо в ранковому потязі. Довелося обійтися потрібними порціями чаю. Прапорщики через два місяці мали йти на пенсію, і якби їх зняли з потяга, то військових пенсій вони не бачили б як власних вух.

Як винагороду за свою армійську солідарність «капітан» попросив розповісти про обстріл ракетами рідного села кілька місяців тому. Вони підтвердили, що таке справді було. Льотчик з Полтави на віражі ненааромом натиснув ліктем на гашетку, і колгоспне село отримало в подарунок три ракети. На щастя, обійшлося без жертв. Та мама-пенсіонерка подумала, що почалася війна, бо без війни жити не вміємо. Нудьгуємо без неї.

Описана подія була одним з негараздів, спровокованих людським чинником, що передували Чорнобильській катастрофі на межі розвалу Радянського Союзу. Нині у нас незалежна країна, проте різноманітних «негараздів» не бракує й досі. Й саме вони — підґрунтя багатьох бід, які стаються з нашою країною і нами всіма. А ми — старше покоління — маємо мрію: хоч краєчком ока побачити порядок на рідній землі. Та чи доживемо?

Коли зазвучить наше слово для Донбасу?

ПИТАННЯ РУБА. Місцевим поки що легше підключитися до російських каналів, аніж відшукати вітчизняні

Олена ОСОБОВА,
«Урядовий кур'єр»

Уперше за часів існування Комітет Верховної Ради з питань свободи слова та інформаційної політики провів засідання на сході, у зоні АТО.

«Щиро кажучи, соромно, але мусимо всі визнати, що за два роки збройного конфлікту, в якому гинуть люди, ми не спромоглися зупинити на своєму кордоні російську інформаційну експансію. А це сьогодні завдання номер один. Тому що від цього прямо залежить безпека людей», — таку думку висловила голова комітету Вікторія Сумар, коли народні депутати відвідали міста Щастя та Станицю Луганську. Вони переконалися, що місцевим жителям простіше подивитися російські канали, які транслює розташований поблизу Луганськ, ніж відшукати в ефірі українські телеканали та радіо.

Щоправда, голови Новоайдарської райдержадміністрації Віктор Сергієнко та Станичнолуганської Юрій Золкін розповіли про власний досвід відновлення українського сигналу. Зокрема в кількох населених пунктах так званої сірої зони, там, де майже повністю зруйновано дровоте радіо, за допомогою спонсорів облаштували трансляцію українського радіо через гучномовці. А ось із трансляцією телепрограм ситуація складніша.

У Станції Луганській голова місцевої РДА Юрій Золкін і народний депутат Вікторія Сумар домовилися відсвяткувати повернення Луганська українським танком

За спостереженнями Вікторії Сумар, тут є «люди, які вірять, що їх обстрілює «Правий сектор», а не російські найманці й сепаратисти з того боку лінії розмежування. Такі люди, на жаль, не довіряють Україні. Якщо населення не довіряє Україні, ця територія, на жаль, не до кінця українська. Про це треба говорити вголос і на такі виклики треба реагувати швидко. Думаю, що Міністерство інформаційної політики мало б активізуватися в цьому напрямі. Думаю, через рішення РНБО зробимо необхідні кроки, щоб закупити технічне обладнання, яке дало б змогу зупинити

фактичну трансляцію російських каналів і радіо. Ми змогли б тут організувати редакції, які повідомляли б людям, що відбувається в регіоні».

На засіданні комітету ухвалено рекомендації для ЗМІ, що працюють у зоні АТО.

Зокрема вирішено невідкладно розглянути питання про створення єдиного координаційного центру інформаційного забезпечення населення Донецької та Луганської областей. Народні депутати мають намір ініціювати внесення змін до Закону «Про Державний бюджет України на 2016 рік» для фі-

нансування проектування і будівництва 180-метрової вишки в Красноармійську на об'єкті концерну РРТ й придбання новітніх систем радіоелектронної боротьби для блокування радіосигналів із передавачів, розміщених на не підконтрольних Україні територіях регіону.

Серед рекомендацій — залучення провідних загальнонаціональних ЗМІ до підвищення технічного і кадрового рівня місцевих засобів масової інформації для збільшення обсягів проукраїнського контенту і його поширення на тимчасово не підконтрольні й прилеглі до лінії розмежування території.

фото надане автором

ЕКСКЛЮЗИВ

Голова Фонду держмайна Ігор Білоус:

«Ми зробили максимум, щоб унеможливити участь російських компаній у приватизації ОПЗ»

Про приватизаційні плани на 2016 рік, на що підуть гроші від цьогорічного продажу держмайна, які держпідприємства виводитимуть із списку стратегічних та що робити з меншорітними пакетами акцій, власником яких є держава, — розмова з головою Фонду держмайна Ігорем Білоусом.

Ігоре Олеговичу, які цьогорічні приватизаційні плани?

— Плануємо продати 450 держпідприємств, зокрема 20 — великих. Це ОПЗ, шість обленерго, чотири ТЕЦ. У нас уже є фінансові консультанти і оцінювачі, ми йдемо за планом. Обленерго виставлятимемо на продаж із 1 вересня, і до кінця року маємо продати всі шість. Готуємо до продажу Центренерго. Не впевнений, що встигнемо цього року, бо це складний об'єкт. Поки що затверджено план розміщення акцій з продажем на аукціоні до 31 грудня 2016 року. Але вірогідно термін буде перенесено: радники вважають, що краще не проводити аукціон посеред опалювального сезону. Приблизно 50 — середні підприємства, решта — малі. З деякими середніми підприємствами маємо проблеми в судах. З малими, які реалізовуємо через електронні й голландські аукціони, теж трішки відстаємо від графіка переважно через саботаж і конфлікт інтересів, й тому що немає попиту і неможливо широко рекламувати об'єкти приватизації. Для цього нещодавно створили веб-сторінку, присвячену суто об'єктам приватизації.

У лютому в інтерв'ю «Економічній правді» ви поскаржилися, що міністерства зволікають з передачею держпідприємств у Фонд держмайна. Чи змінилася ситуація відтоді і з якими міністерствами досі є проблеми?

— Міністерства й досі не поспішають. Передачу ДП поки що призупинили через зміну уряду. Тож останні місяці ми взагалі нічого не отримували від міністерств. Днями розмовляли з Мінекономрозвитку з цього приводу. Там наполягають на спрощеній передачі нам пакетом 200 підприємств. Маємо обговорити це на робочій нараді. Адже, по-перше, у нас немає документів, які можуть бути підґрунтям для їхньої перереєстрації. Річ не в тім, що ми не хочемо приймати, просто реєстратор нам не перереєструє. По-друге, треба спочатку розібратися, що сталося з тими чи тими активами, де поділися 20 гектарів землі чи частини на нерухомості, з'ясувати, хто за цим стоїть, і покарати за можливості винуватих, а не передавати проблему із заплющеними очима з одного місця в друге. Інакше відкриємо скриньку Пандори.

Ми вже стикалися з тим, коли інвентаризація показувала, що за об'єктом немає доброї частини нерухомості. І вся вона зазвичай у Києві, причому нестача — цілі квартали. І це велике питання, куди вона зникла. ДП не хо-

чуть робити інвентаризацію своїх об'єктів, бо тоді, як у казці про вовка і семеро козенят, стане відомо, чого не вистачає. Тому за вирішення цього питання ніхто не хоче братися.

Чи вдалося знайти порозуміння з новим керівництвом Мінекономрозвитку? Наскільки я знаю, попередники намагалися впливати на приватизацію і ставити своїх керівників на держпідприємства...

— Зараз маємо дуже хороший діалог з урядом загалом і неабияку підтримку Прем'єра Володимира Гройсмана. З міністром економіки — віце-прем'єром Степаном Кубівим, який курує приватизаційні процеси в уряді, теж маємо добрі робочі стосунки і розуміємо один одного з півслова. Поки що працюємо в унісон. Подивимося, як буде далі. Зараз історичний період. Щиро кажучи, ніхто не вірив, що ми випишемо рішення уряду з продажу ОПЗ на аукціоні. Ще є чимало недовіри, про що можна судити з коментарів у соцмережах. Але після засідання уряду, де було оголошено умови продажу ОПЗ, діалог з інвесторами активізувався і поживавився. Це хороший знак.

Скільки компаній готові взяти участь в аукціоні з придбання ОПЗ?

— Кілька днів тому було чотири-п'ять, ще з п'ятьма перемовини активізувалися після того, як КМУ погодив стартову ціну і умови продажу. Адаже такого об'єкта у світі майже немає.

Нам треба переймати європейську практику — створити спецфонд, куди спрямовуватимемо кошти від приватизації, які витрачатимемо на спеціальні проекти.

До речі, чи є загроза реприватизації, адже досі чимало хто каже про фіктивний борг Фірташа й так зване право першої ночі Коломойського?

— Така загроза у нашій країні є завжди, особливо коли продаємо такі об'єкти. Та нині вартість ОПЗ у 15—17 разів вища, ніж усіх п'яти азотів, приватизованих раніше. І це при тому, що наш об'єкт не найбільший. Тому, коли попередники критикують, що ми якось не так продаємо завод, хай краще прокоментують, чому тоді продавали об'єкти за два-чотири мільйони доларів і за це досі ніхто не сидить у в'язниці. Це ганьба! Де-хто пішов у небуття — хай земля їм буде пухом. Треба припиняти гратися в ігри, коли хтось стає олігархом, а хтось закінчує своє життя таким чином. Я нікого не звинувачую, але факти говорять самі за себе. Ми все робимо правильно.

Я допускаю, що будуть додаткові суди, про які ми навіть не здогадуємося. Як ви знаєте, в Україні найсправедливіші суди у світі. Але ми виходитимемо з тієї ситуації, яку матимемо. Впевне-

ний, усе буде під контролем НАБУ і правоохоронних органів. У всякому разі я зроблю максимум, щоб унеможливити такі речі.

Доступ російського капіталу досить добре заблоковано умовами аукціону під час продажу ОПЗ?

— Так. Росіяни не зможуть зайти на ОПЗ через кваліфікацію. Але може статися, що після закінчення п'ятирічного терміну інвестиційних зобов'язань, де встановлено заборону на продаж ОПЗ, покупці вирішать його перепродати. Цього не можна ні передбачити, ні запобігти цьому. Ми зробили максимум, щоб унеможливити участь російських компаній у приватизації ОПЗ. Я не думаю, що вони побіжать в Україну. Їм і так тут несолодко.

Куди підуть гроші від приватизації ОПЗ й інших великих об'єктів — на цільові програми чи в загальний фонд держбюджету, як це було з Криворіжсталлю?

— Це питання, яке я ставлю всім. Нещодавно запитав про це Степана Кубіва й Володимира Гройсмана. Бо всі пам'ятають ситуацію з Криворіжсталлю, коли 4,8 мільярда розтанули як сніг навесні. Я нікого не звинувачую. Тоді була така ситуація. Просто не хотілося б, щоб це повторилося зараз, і 17 мільярдів гривень, які заробимо, розчинилися в бюджеті. Я вважаю неправильним, що приватизація, яка й без того важко відбувається, має фінансувати поточні проблеми держбюджету. Гроші проїмо, а другого такого об'єкта на продаж

не буде. Нам треба переймати європейську практику — створити спецфонд, куди спрямовуватимемо кошти від приватизації, які витрачатимемо на спеціальні проекти, пов'язані з інфраструктурою, школами, спортом, екологією, погашенням суверенного боргу згідно із стратегією розвитку держави. Ми ніяк не можемо знайти гроші на дорожній фонд чи будівництво сучасних митниць і ходимо з простягнутою рукою по всьому світу, хоча можемо мати гроші спеціально для таких ситуацій.

До речі, а скільки стратегічних підприємств, на вашу думку, має залишитись у держвласності?

— Підтримую Прем'єра — максимум 300, а то й 100 чи 200. Решту треба виводити з-під приватизаційної заборони. На першому етапі плануємо вивести 700 підприємств із 1700 наявних. Вважаю, що за державою слід залишити тільки ті об'єкти, які справді для неї суперважливі. Це атомна енергетика, енергетична інфраструктура, трубопроводи, залізниця, порти, ліси, землі, певні держбанки,

ДОСЬЄ «УК»

Ігор Білоус. Народився 1978 року в Тернополі. Закінчив Київський національний економічний університет (економіка) та Нортгемптонський університет (міжнародні фінанси, Ньюкасл, Великобританія). Починав кар'єру з фахівця з M&A в інвесткомпанії SARS Capital. Працював начальником підрозділу «Український бізнес» в інвестбанку UBS, головою інвестиційно-банківського управління в Україні та країнах Центральної та Східної Європи інвесткомпанії «Ренесанс Капітал». З 12 березня по 4 червня 2014-го — перший заступник міністра доходів і зборів з питань податкової політики. З 4 червня 2014 р. по 23 березня 2015-го — голова Державної фіскальної служби. З 19 травня 2015 року — голова Фонду держмайна.

оборонка. І то у США — найсильнішій країні у світі — оборонно-промисловий комплекс не є прерогативою. Там приватні компанії займаються оборонними замовленнями, отримують і лобіюють їх у конгресі тощо. Чому у нас має бути інакше? Ми що — такі замкнені? Чому не можемо залучати інвесторів в оборонний сектор? Всі інвестори це давним-давно зробили в інших країнах. Чому ми вигадуємо велосипед? Я вже не кажу про аерокосмічний комплекс. Всі із захопленням дивляться на нашу «Мрію», яка літає по всьому світу, і аплодують. Тільки ми не можемо взяти те, що маємо, і примножити. Чомусь у нас не виходить. І надалі з бюджету витрачаємо шалені кошти, хоч світовий досвід показує, що це не дуже правильно.

Тобто вважаєте, що «Антонов» доцільно було б теж віддати на приватизацію?

— Я так не вважаю. Як на мене, треба визначити оптимальну структуру капіталу і залучити туди правильних інвесторів. У нас немає грошей, аби розбудовувати «Антонов» до того ступеня, на якому він має бути. У нас змінюються керівники, але не додається літаків — і вісім тисяч людей будують півтора літака, а потім ми ще й нікому не можемо його продати. Гройсман нещодавно назвав пріоритети. Я з ним згоден. Серед секторальних пріоритетів треба визначитися, яка ми держава — аграрна, аерокосмічна, енергомашинобудівна, і спрямувати туди гроші й держпідтримку. Решту віддати у приватні руки.

Читала, що ви плануєте спростити Закон «Про приватизацію»?

— Так, на 80%, і масово, пачками, викидатимемо об'єкти на продаж, аби на них ніхто не наживався. У нас складна процедура з оцінкою майна, підбором консультантів, оцінювачів. Це затягує приватизаційний процес. Коли ми планували приватизацію ОПЗ, дивилися з точки зору великих компаній, як покращити закон і пройти через Верховну Раду. Тепер ситуація з ОПЗ позаду, і ми фундаментально змінюватимемо закон.

Розкажіть про досвід роботи фонду з управління меншорітними пакетами.

— На жаль, поки що маємо поганий досвід. З приходом профільного заступника, який досить серйозно взявся за цю роботу, досягли певних результатів і почали активно боротися за міно-

ритарних фронтах. Нещодавно не дали можливості ДТЕК змінити тип енергетичних компаній, в яких держава має частку, з ПАТ на ПрАТ. Тепер активно захищаємо свою позицію. Але все одно ми слабка організація з точки зору захисту цих прав. Те, що у фонді є меншорітні пакети, — провина всіх наших попередників. Із майже 30 об'єктів, які ми виставили на продаж у травні, лише у чотирьох — контрольний пакет, решта — це 2, 5, 6, 12, 22%. Як можна було так продавати, щоб лишати у фонді такі частки? Кому їх продавати тепер? Бізнес, який володіє 85% акцій, каже фонду, який пропонує йому купити решту 15%: мовляв, зачиніть двері з того боку і більше сюди не приходьте. Це всі наші права.

Наскільки розумію, мета була отримати дивіденди у подальшому?

— Хотіли продати все офіційно якомога дешевше і отримати гроші ззовні. Продавали об'єкти шматками дуже дешево. Бо коли продаєш по частинах, жоден із пакетів не має контрольної премії і коштує мало. Я вам навів приклад продажу всіх азотів. Не кажу вже, як решту продавали. На мою думку, чесною приватизації за ринковою вартістю як такої у нашій країні майже не було. Виняток становить хіба що Криворіжсталь та ще кілька одиничних об'єктів. Ми знаємо цей історичний досвід і всі хапаємося за нього як за останню соломинку. Чомусь нічого більше, крім Криворіжсталі.

Гаразд, але треба з цими пакетами щось робити? Які ідеї?

— Перша — продати дрібні пакети контрольним акціонерам або тим, хто хоче купити і стати в позу до головних акціонерів. Друга — посилити корпоративний блок у фонді. Третя — створити спеціальний фонд управління меншорітними пакетами. Зараз саме працюємо над цим разом із Комісією з цінних паперів. Безпосередньо фонд слід віддати у зовнішнє управління професійним менеджером, які ефективно працюватимуть і застосовуватимуть усі інструменти: юридичні, комерційні, силові (у разі потреби).

Галина ІЩЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

ПОВНУ ВЕРСІЮ ІНТЕРВ'Ю
ЧИТАЙТЕ НА САЙТІ
UKURIER.GOV.UA

ОСВІТА

Академічна мобільність прискорює інтеграцію

РЕФОРМА. *Можливість здобувати знання і викладати в іншому навчальному закладі країни чи за її межами дає чимало переваг*

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

Серед багатьох напрямів міжнародного співробітництва Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини академічна мобільність викладачів та студентів набула особливої актуальності. Можливість навчатися, викладати, стажуватися, вести наукову діяльність в іншому навчальному закладі чи науковій установі на території країни або за її межами без відрахування з основного місця навчання (роботи) дає чимало переваг. Зокрема академічна мобільність збільшує шанси людини на професійну самореалізацію, підвищує якість трудових ресурсів національної економіки. Вона стає гідною відповіддю систем освіти на виклики глобального освітнього простору. Обмін кращими вітчизняними та зарубіжними досягненнями у галузях науки, освіти та інновацій дає змогу в безпосередньому контакті із зарубіжними колегами визначити подальші перспективи співробітництва і євроінтеграції. Зумовлено це як загальнодержавними стандартами наукової та освітньої діяльності, так і особистими професійними й навчальними інтересами та потребами університетської спільноти.

Як зазначає Європейська комісія, навчання за кордоном має стати стандартним елементом університетської освіти, допомагати прискоренню інтеграції України у європейський і світовий науково-освітній простір.

Навчання за кордоном тепер норма

— Положення про порядок реалізації права на академічну мобільність, затверджене Кабінетом Міністрів 12 серпня 2015 року, врегулювало чимало дискусійних питань, — ділиться думками ректор університету Олександр Безлюдний. — Здобування освіти за кордоном стало складовою частиною програми навчання в українському виші. Це відчутно допомагає підвищенню кваліфікації фахівців у контексті сучасних світових освітніх та наукових процесів і конкурентоспроможності на ринку праці. Вимоги Болонського процесу, євроінтеграційні процеси в Україні, сучасний освітній та науковий поступ визначили пріоритетні напрями міжнародного співробітництва нашої університету, які реалізуємо зокрема за до-

помогою академічної мобільності. Це інтеграція закладу у всесвітній освітній простір, розвиток нішніх контактів з міжнародними партнерами, а також встановлення нових, комплексне співробітництво з Міністерством освіти, дипломатичними представництвами, державними й громадськими організаціями зарубіжних країн, організація заходів міжнародного рівня.

Натомість зацікавленість закордонних партнерів у діяльності університету в тісніших контактах з ним свідчить про ефективну роботу закладу, спрямовану на забезпечення високоякісної підготовки студентів, розширення освітніх, наукових і культурних зв'язків та позиціонування університету в країнах-партнерах як такого, що динамічно розвивається. УДПУ визнає освітньо-наукове співтовариство не лише в Україні, а й далеко за її межами — викладачі закладу є членами 20 міжнародних адміністративних структур, асоціацій, товариств, семінарів тощо.

Нині університет співпрацює із зарубіжними освітніми закладами, організаціями й товариствами за 58 угодами. Стартували програми академічної мобільності Mobile+, Erasmus Mundus, Erasmus+, DAAD, подвійного диплома, виробничої практики для

У минулому навчальному році за кордоном стажувалися 14 викладачів Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини. Нині п'ять аспірантів навчаються в партнерських вишах, а 46 студентів узяли участь у різних програмах академічної мобільності.

студентів Інституту економіки та бізнес-освіти, молодіжного обміну, мовних та наукових літніх та зимових шкіл.

У минулому навчальному році за кордоном стажувалися 14 викладачів вишу. Нині п'ять аспірантів навчаються в партнерських навчальних закладах, 46 студентів узяли участь у різних програмах академічної мобільності. Університет — співкоординатор проекту Eminence II, який фінансує Європейська комісія в межах програми Erasmus Mundus, що має на меті підвищити якість вищої освіти і сприяти веденню діалогу і взаєморозумінню між людьми і культурами засобами мобільності й академічної співпраці.

Розвиток подальшого освітнього співробітництва став предметом обговорення з Надзвичайним і Повноважним послом Туркменістану в Україні та Молдові Нурберди Аманмурадовим (крайній праворуч)

Триває активна науково-дослідна та методична робота над проектом «Шкільний учитель нового покоління», ініційованим Міносвіти спільно з Британською радою в Україні. Проект започаткували 2013 року й триватиме до 2019-го. Він передбачає вивчення сучасного стану підготовки вчителів іноземних мов в Україні, досвіду українських і зарубіжних університетів, а також розробку документів і матеріалів для удосконалення системи додипломної освіти. Учасники робочої групи проекту від УДПУ — завідувач кафедри іноземних мов Оксана Заболотна, завідувач

із наймасштабніших міжнародних освітніх програм американської корпорації. За цією програмою отримали сертифікати не лише українці, а й студенти із Туркменістану. Уже четвертий рік УДПУ готує іноземних студентів та аспірантів. Так, на стаціонарному і заочному відділеннях навчаються майже 300 студентів із Туркменістану, Азербайджану, Киргизстану, Узбекистану, Вірменії, Китаю, Сербії. Питання подальшого освітнього співробітництва стали предметом обговорення Надзвичайного і Повноважного посла Туркменістану в Україні та Молдові Нурберди Аманмурадова з адміністрацією університету. Посол ознайомився з освітнім процесом і традиціями педагогічного університету, зустрівся з туркменською молоддю та окреслив перспективи працевлаштування молодих фахівців з українським дипломом на рідній туркменській землі.

Стала традиційною участь студентів УДПУ в літніх школах польської мови для іноземців. Їхня програма передбачає лекції, практичні заняття з фонетики й стилістики польської мови, перегляд фільмів, огляд визначних місць і навіть приготування страв традиційної національної кухні.

З-поміж пріоритетних напрямів реформування галузі освіти — вивчення й популяризація іноземних мов, особливо англійської. Тому 2016-й оголошено Роком англійської мови в Україні. Успішно працює над розв'язанням проблем академічної мобільності факультет іноземних мов, який є осередком іншомовної освіти міста й регіону, зокрема регіональний центр навчання іноземних мов факультету, декан якого доцент Надія Бріт.

Культурному обміну, підготовці студентів і працівників університету для участі в різних стипендіальних програмах та наукових стажуваннях сприяють Польський культурно-освітній центр, Українсько-ізраїльський центр освіти, науки і культури, уманський осередок Українського товариства при НАН України з механіки руйнування матеріалів.

Не тільки ми до них, а й вони до нас

Закордонні викладачі й студенти тепер часті гості в Умані. Активно розвивається співпраця з польськими партнерами. Скажімо, недавно заклад відвідала делегація Інституту європейської культури Познанського університету імені Адама Міцкевича у місті Гнезно на чолі з директором інституту професором Лешекком Мрозевичем. Під час зустрічі насамперед обговорили перспективи подальшої співпраці щодо реалізації програми подвійного диплома, яка триває восьмий рік поспіль. Окреслено й ключові аспекти науково-педагогічного співробітництва, що передбачають спільну реалізацію наукових проєктів, стажувань науково-педагогічних працівників. Ознайомившись із роботою творчих лабораторій університету, польська делегація була приємно вражена побаченим. Вона зауважила, що в УДПУ зміло поєднують народні традиції, ремесла, звичаї, історію, музейні реліквії задля виховання патріотів.

Гості з Польщі зустрілися зі студентами УДПУ, ознайомили їх з основними напрямками діяльності Інституту європейської культури Познанського університету імені Адама Міцкевича, його матеріально-технічною базою та

умовами навчання за програмою двох дипломів. Тепер у межах програми подвійного диплома студенти уманського університету можуть здобути додаткову спеціальність за напрямом «Європейська комунікація». Два дипломи — це реальний крок до європейської інтеграції.

Співпраця з польськими вищими навчальними закладами розпочалася 2005 року. На сьогодні УДПУ має 10 угод про співробітництво з вишами Польщі. Уже вісім років на факультеті української філології готують фахівців за спеціалізацією «польська мова», чому сприяють польські викладачі.

На базі Польського культурно-освітнього центру функціонує Колегіум міждисциплінарних індивідуальних гуманітарних студій. У межах угод про співробітництво тут часто організовують спільні конференції, симпозиуми, семінари. Один із численних проєктів центру — польсько-український молодіжний обмін, який фінансує Національний центр культури у Варшаві. Щороку учасники мають змогу відвідати міста Польщі та України, взяти участь у спортивних змаганнях, ознайомитися з народними ремеслами, відвідати виставки. Мовну практику отримують і студенти, які вивчають польську мову, а учні уманських шкіл здобувають перші знання з польської мови. За останні сім років у проєкті взяли участь понад 200 осіб, з яких 120 з міста Умань.

Практика, як наголосив Олександр Безлюдний, переконує: ефективна міжнародна академічна мобільність у контексті Болонського процесу може бути реальною лише за умови створення продуктивної системи для її забезпечення, зокрема нормативно-правової бази, організаційно-економічного механізму, визначення джерел фінансування та готовності до партнерства суб'єктів процесу академічних обмінів. Розвиток академічної мобільності допоможе пришвидшити інтеграцію країни до європейського освітнього простору, забезпечить вдосконалення освітніх технологій, сприятиме виходу якості української освіти на світовий рівень, інноваційному розвитку університетської науки та її інтеграції у виробництво, а також уможливить надходження додаткових коштів у державний бюджет, які можна інвестувати в розвиток вітчизняної системи освіти, покращити якість трудових ресурсів країни та допоможе працевлаштуватися багатьом українцям.

Фото надане УДПУ

КУЛЬТУРА

Іван Франко і його школа

ІСТОРІЯ. До 160-річчя Каменяра на його батьківщині відкрили виставку рідкісних архівних документів

Ольга ЛОБАРЧУК
для «Урядового кур'єра»

Місто відомого європейського просвітителя першого ректора Болонського університету Юрія Котермака-Дрогобича стало й містом шкільництва літературного класика і громадського діяча Івана Франка. З нагоди відзначення 160-річчя з дня народження і 100-х роковин смерті письменника, 240-ї річниці заснування однієї з перших у Східній Європі школи отців василіян у Галичині, яку закінчував і син нагуєвицького коваля

Якова Франка, у Дрогобицькому історико-краєзнавчому музеї відкрилася виставка рідкісних оригінальних документів з архівів музею про шкільні роки Франка та історію шкільництва краю.

— Франкознавці й досі не дійшли єдиної думки про те, як Каменяр ставився до покарання в тодішніх школах — цей метод виховання заборонили лише у 1867 році, — розповідає зберігач музейних фондів «Дрогобиччини» Оксана Соловка. — І навряд чи дійдуть згоди, бо з огляду на наш менталітет та істо-

рію народно-наукової педагогіки однозначності не існує. Саму педагогічну концепцію народ визначив так: «Батогом і калачем».

Якщо уважно аналізувати твори Каменяра, то Франко-письменник, особливо в ранніх оповіданнях, заперечує в цьому сенсі Франка-публіциста, підтверджуючи теорію «батого і калача».

Виставка з понад сотні документів, що стосуються розвитку шкільництва на цих землях з наголосом на часи навчання у 1864—1866 роках Івана Франка дає землякам, науковцям і

студентам Дрогобицького державного педуніверситету змогу ознайомитися з рідкісними архівними документами, що стосуються не лише школи, в якій навчався Франко, а й Франка як школи для нас. Цікаві оригінали циркулярів про забезпечення «убогих дітей підручниками», кодекси професійної честі вчителів.

— Ця виставка, — наголошує ректор педуніверситету Надія Скотна, — відкрилася в межах IV Міжнародного фестивалю «Країна Франкіана», до якої долучилися франкоз-

навці Польщі й Словаччини. Відбувається вона за участю історико-краєзнавчого музею «Дрогобиччина», обласного державного драмтеатру імені Юрія Котермака та міськради. А починалося все десятиріччя тому зі скромної панатихи в день смерті Каменяра біля його пам'ятника в центрі міста.

Нині це комплекс науково-практичних заходів, до якого цього року додалося видання музеєм книги-альбому «Дрогобич Івана Франка» відомого на Львівщині фотомайстра Василя Пилип'юка для

туристів і краєзнавців, флешмоб студентів, учнів профтехучилищ із франкового села Нагуєвичі до дрогобицької гімназії «Стежками Івана». У школах від 1 до 11 класу проходять читання Франкових віршів.

Одне слово, це активна інтелектуальна праця перед масовим фестивалем у Нагуєвичах, який традиційно цього року відзначать земляки разом із закордонними гостями, відомими співаками й акторами з нагоди 160-річчя із дня народження Івана Франка.

Композитор Анжела Ярмолук: «Пісня може надихнути воїнів так, як це не зробить жоден командир»

Бійці на передовій добре знають творчість Анжели Ярмолук

Сучасний молодий композитор Анжела Ярмолук стрімко і впевнено з'явилася в мистецькому середовищі. Її пісні, наповнені патріотизмом і любов'ю до України, відразу стали популярними. Їх замовляють у радіоефірах, вони звучать зі сцени Палацу культури «Україна» і на передовій для воїнів АТО. Торік Указом Президента України Анжелі Ярмолук присвоєно звання «Заслужений діяч мистецтв України».

УК Анжело, яка земля подарувала такий талант — писати пісні?

— Я народилася в кримському Джанкої. Мої батьки — педагоги. Любов до української пісні подарувала мама, а тато — можливість навчатися гри на акордеоні. Неймовірно сонце, повітря степу, Чорне море — все це не може не впливати на людину творчого характеру. Вже давно проживаю в Києві, але душа моя там — серед степів, сонця і моря.

УК Ви як композитор цікава багатьом відомим сучасним поетам.

— Так, для мене це велика честь і відповідальність співпрацювати з такими авторами. Наприклад, з Дмитром Павличком ми написали кілька пісень для наших воїнів АТО. Перша спільна

композиція мала назву «Вставай, Україно!», яку виконав зі сцени Майдану народний артист України Фемій Мустафаєв. Він заспівав її в ті складні й важкі дні, коли ще були януковичі при владі. А потім з'явилися «Не плач, кохана», «Лист до матері».

З Павлом Мовчаном випустили спільний диск, який називається «Свічадо». Там записано пісні у виконанні народних і заслужених артистів України на його слова та мою музику.

Є в мене твори на слова молодих авторів, воїнів АТО. Пропозицій дуже багато. Але чимало пісень я пишу на власні тексти. Для мене так краще — знаю, що і як я хочу підсилити, виділити, на чому акцентувати.

УК Добре відомо, що ви тісно співпрацюєте з народним артистом України Фемієм Мустафаєвим.

— Не просто співпрацюю — у нас міцний творчий тандем. Цей виконавець уперше заспівав мої пісні, потім їх почали виконувати інші. Але дорогу проклав саме Фемій Мансурович, за що я йому дуже вдячна. Адже цей митець має надзвичайно високу професійну планку — і вокальну, і музичну. Він дуже вимогливий. Деякі пісні я переробляла багато разів, і тільки тоді він їх брав до свого репертуару.

Фемію Мустафаєву найкраще серед усіх співаків-вокалістів вдаються патріотичні, героїчні пісні. А його «Солоспіви» на слова Тараса Шевченка — це просто неогігантський внесок у культурну спадщину України.

У березні цього року ми з ним зробили надзвичайно складний концертний тур «Тарас Шевченко. Солоспіви» на сході України для жителів Донецької та Луганської областей. Тур був виснажливий фізично, емоційно, психологічно. Проте стільки слів подяки після наших концертів я ще ніде не чула в Україні. А переповнені зали з людьми у вишиванках, з українською символікою і прапорами — це справді неймовірні емоції і відчуття!

УК Ви провели багато концертів для наших воїнів на фронті. Що спонукає до цього?

— Ми маємо разом відстоювати нашу країну. Хлопці воюють за нас. Типі там немає, особливо зараз. Мені дуже боляче знати, що ті з них, у кого були концертами, потрапили під обстріли і серед них є тяжкопоранені. Дивлюсь на їхні світліни — а ми фотографувалися, ще й співали довгенько після концерту, жартували, домовлялися про подальші зустрічі — і хочеться просто плакати. Але потім береш себе в руки і кажеш: потрібно робити далі

ДОСЬЄ «УК»

Анжела ЯРМОЛЮК. Народилася у Джанкої (АР Крим). Закінчила Московський народний університет мистецтв. Автор більш як 200 пісень. У дні Революції гідності постійно була на Майдані разом з колегами. З квітня позаминулого року взяла участь у більш ніж 150 концертах для воїнів в зоні АТО. Окремі її твори вже стали батальйонними та бригадними піснями.

свою справу, бо хлопці чекають твоїх дій, а не сліз. Пісня — це теж зброя. Вона може за кілька хвилин надихнути воїнів так, як це не зробить жоден командир.

Я на все життя запам'ятаю, коли під час виконання моєї пісні «Ніхто, крім нас!» підвелися двоє воїнів на мільярах, підійшли до сцени і підспівували. Заради таких моментів варто творити, їздити до хлопців, підтримувати їх.

УК Торік відбувся ваш творчий вечір «Знайди мене». Чи плануєте щось у році нинішньому?

— Не тільки планую, а й запрошую всіх 12 червня о 16.00 до Центрального будинку офіцерів Збройних сил України на мій творчий вечір, який відбудеться у форматі патріотично-мистецького заходу «Я чекаю тебе». У програмі братимуть участь відомі народні та заслужені артисти України: Фемій Мустафаєв, Володимир Талашко, Ярослава Руденко, Павло Мрежук, Юрій Васильківський, Олексій Похвала, Театр пісні «Ладоньки» під керівництвом Світлани Садовенко, бард Ян Апріль.

Для мене велика честь, що ці митці, мої добрі друзі, колеги — вони всі постійно підтримують наших військовослужбовців у зоні АТО. Хочу показати ту концертну програму, яку ми привозимо для наших воїнів, ті пісні, які вони люблять і шанують. Також звучатимуть нові твори, будуть прем'єри, цікаві дуети.

Олександр ВЕРТІЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

Книжки склали історію родини

ВИСТАВКА. Відомий гомеопат Тетяна Попова зібрала унікальну книгозбірню. До 60-річчя трудової діяльності лікарки частину з 250 книжок представлено на виставці в Ірпені на Київщині.

«Це перша повнометражна виставка, присвячена сім'ї засновника Київської гомеопатичної школи Дем'яна Попова, чия школа входить до трійки найвідоміших у світі. Його донька — також автор численних книжок про цей вид терапії і колекціонер унікальних автографів. Це історія не однієї людини, а цілої епохи, що минає, — сказала під час презентації книгозбірні головний зберігач фондів історико-краєзнавчого музею міста Ірпін Олена Плаксіна.

У це невелике місто під Києвом Дем'ян Володимирович приїжджав до війни в гості до друга композитора та диригента Київського театру опери і балету Володимира Йориша. І воно так сподобалося йому, що у 1945 році він купив тут будиночок.

Серед гостей родини Попових в Ірпені були головний художній керівник київського театру російської драми імені Лесі Українки (1938—1954 рік) Костянтин Хохлов, актор Юрій Лавров, народний артист СРСР Дмитро Журавльов.

У книгозбірні Тетяни Попової можна побачити трилогію «Тореадори з Васюковки» з підписом письменника Всеволода Нестайка: «Знаменитий і чарівний Т. Д. Поповий, яку я знав ще тоді, коли вона була просто Танею».

Є тут і автограф літератора й бібліофіла Якова Бердичівського, який подарував Києву колекцію «Пушкініани», яку збирав понад 30 років для організації київського музею Олександра Пушкіна. У книжковій експозиції вірші Ганни Чубач та Лариси Румарчук, книжка Григорія Чапкіса «Танець і любов»: секрет довголіття».

Дві книжні вітрини у музеї присвячені працям Тетяни Дем'янівни. Серед них не тільки фахові медичні збірники зі статтями та доповідями, а й науково-популярні книжки. Зокрема «Нариси про гомеопатію», які вийшли півмільйонним накладом і перекладені іншими мовами.

Тетяна Попова у свої 86 років двічі на тиждень приймає пацієнтів, серед яких не лише знамениті, а й прості українці. І вважає себе щасливою людиною, тому що любить свою професію.

З ПЕРШИХ ВУСТ

Коли за деревами видно ліс

Директор державного підприємства «Дубенське лісове господарство» Олег ЮРКЕВИЧ

В офісі дубенських лісівників усе тихо й на диво спокійно: ніхто не бігає з платіжками, немає черг у приймальні директора. Наче живуть не в щоденному вирі проблем, головною з яких стало зведення нанівець державної підтримки лісгосподарської галузі, а в усталених європейських реаліях.

З'ясувалося, що так і є: державне підприємство «Дубенське лісове господарство» років із п'ять тому першим в Україні саме відмовилося від бюджетного фінансування. Бо «великий колгосп» тут успішно трансформували в ефективну модель господарювання, яка вже не перший рік працює не на виживання, а на розвиток. Про суть та психологічні аспекти цих змін говоримо з директором підприємства Олегом ЮРКЕВИЧЕМ.

УК Що ж стало поштовхом для того, щоб, говорячи мовою лісівників, за деревами побачити ліс?

— Неefективність роботи «великого колгоспу», який дістався мені в управління, побачив одразу. Втім, лише в 2006-му в Україні

з'явилася концепція розвитку лісового господарства, яка передбачала для державних підприємств (а ліси у всьому світі належать державі) можливість співпраці з малим та середнім бізнесом. Ми цією можливістю скористалися, і 2010-го Держкомітет лісового господарства надав нам статус пілотного підприємства у державно-приватному партнерстві. На той час у нас працювало 300 людей: величезний апарат управління, лісництва, автогараж, ліскокультурна справа. Ми трималися на плаву не гірше від інших, але мені не давало спати головне: не бачив перспектив для розвитку. До того ж за такої організації справи — працюєш ти ефективно чи ні, не мало значення, — все одно всім потрібно було дати зарплату. І куди завела б нас така «перспектива» через рік-два?

УК Тобто зміни були кардинальними?

— Замість п'яти великих лісництв, де працювало по 50—70 осіб, утворили 11, в яких тепер по 3—4 людини: лісничий і два-три майстри лісу — залежно від обсягу роботи, який їм дістався в

результаті поділу наших 28 тисяч гектарів. Це в середньому на 2,5 тисячі кожне.

А ще для надання необхідних нам послуг самі ж допомогли утворити 22 приватних підприємств: для лісозаготівель, перевезення, вирощування лісу. Тож людей не вивільняли — переводили на роботу до приватних підприємств. А вже хто з них як себе знайшов у нових реаліях, залежало від них самих. Передали підприємцям та лісництвам і техніку з нашого гаража. І не стало гаража (заправки, диспетчерської служби, бухгалтерії) — не стало браку пального, нині тільки тут маємо економію 4 мільйони гривень на рік. Не стало каси — немає нестачі. А коли (теж, до речі, першими в Україні) ввели ще й електронний облік продукції, уникнули помилок, пов'язаних із людським чинником.

УК До того ж приватник сам у себе не крастиме.

— Зрозуміло. Новим форматом роботи ми на 99% розв'язали проблему самовільних рубок лісу: приватникові не цікаво стало рубати те, з чого йому жити завтра і що везти на пилораму.

Знаєте, як я відчув, що це працює? Мені дзвонили і питали, чи нема в нас дошки на продаж, бо, мовляв, на пилорамах зникла... Розцінки ж за роботу, яку виконують приватники на наше замовлення, заклали такі, що відповідали б нинішньому рівню життя й давали змогу нам та їм розвиватися паралельно, а не окремо. Це дозволяє людям спокійно, без популярної за соціалізму штурмівщини професійно робити свою спра-

ву, причому виключно з такою кількістю людей, яка потрібна.

УК Тобто ви, по суті, взяли за найважче — зміну психології, найскладнішої ланки в будь-яких перетвореннях.

— Було складно, доводилося пояснювати й доводити, що так буде краще всім, що старий паровоз не витягне нас у краще життя. Але якщо щиро, я навіть не думав, що зміни будуть такими швидкими. Тепер якщо у когось із приватних підприємств поламалася машина, якій завтра в рейс на наше замовлення, він відремонтує її вночі. Бо знає: на його місце прийде інший.

Індивідуалізм у хорошому значенні слова — це значно краще, ніж те, що було раніше. У кожного з тих 120 людей, які тепер у нас працюють, індивідуальна посадова інструкція і можливість думати, як оптимально розв'язати ту чи іншу проблему в нинішніх реаліях.

Для рентабельної роботи вартість знеособленого кубометра деревини не може опускатися нижче певного рівня — ми це чітко відстежуємо. І коригуємо основний показник нашої роботи не за звітами місяця чи кварталу, як робили це раніше, а щодня. Наради ж тепер проводжу тільки у виняткових випадках, коли щось іде не так.

УК Але ж «мінати паровози» доводиться постійно: маю на увазі модернізацію виробничих процесів.

— Приватні підприємці, про яких я казав, уже не раз міняли

свою техніку на сучаснішу. Звісно, якщо не буде ставки на модернізацію, не буде розвитку. А на виробництві має бути розвиток — тільки тоді воно живе.

УК Почувається в Україні білою вороною?

— Ми знайшли власний шлях і ним ідемо. До речі, в Польщі все державне лісгосподарство працює саме так: лісництва ще менші, ніж у нас, — до тисячі гектарів, є й лісгоспи — в них по 12—15 тисяч гектарів. Хоч, за великим рахунком, держава повинна знайти кошти принаймні на лісовідтворення: адже ми платимо до бюджету чималу ренту.

У своєму районі садимо стільки лісу, щоб наші люди могли дихати свіжим повітрям. Завтра, коли запрацюють на повну потужність підприємства, не заозитимемо в Україну кисень з-за кордону. А кіснем людину за безпечують ліси, яким сьогодні 15—30 років.

Маю побажання до наших законодавців: перед тим, як щось змінювати в законах, не завадило б прислухатися до думки фахівців, яким за цими законами працювати. Скажімо, державна лісова охорона тепер належить до правоохоронних органів, але не має ні зброї, ні тих соціальних гарантій, які мають правоохоронці. Це стосується не лише лісу: в кожній галузі, на кожній ділянці роботи все починається з фахового підходу, яким на різних щаблях державного управління нині, на жаль, нехтують.

Інна ОМЕЛЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

ДОКУМЕНТИ

ЗАКОН УКРАЇНИ
Про внесення змін до Закону України «Про Суспільне телебачення і радіомовлення України» щодо порядку приєднання державного підприємства «Українська студія телевізійних фільмів «Укртелефільм»
Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
1. Внести до Закону України «Про Суспільне телебачення і радіомовлення України» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 27, ст. 904; 2015 р., № 23, ст. 159) такі зміни:
1. У частині другій статті 1:
в абзаці другому слова «державного підприємства «Українська студія телевізійних фільмів «Укртелефільм» виключити;
після абзацу третього доповнити новим абзацом такого змісту:
«До НСТУ приєднується публічне акціонерне товариство «Укртелефільм», 100 відсотків акцій якого належать державі, що утворюється шляхом перетворення державного підприємства «Українська студія телевізійних фільмів «Укртелефільм».
У зв'язку з цим абзац четвертий вважати абзацом п'ятим.
2. Пункт 2¹ розділу IV «Прикінцеві та перехідні положення» доповнити абзацом такого змісту:
«Порядок перетворення державного підприємства «Українська студія телевізійних фільмів «Укртелефільм» (код ЄДРПОУ 02841347) у публічне акціонерне товариство «Укртелефільм» встановлюється Кабінетом Міністрів України».
II. Прикінцеві положення
1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.
2. Кабінету Міністрів України у місячний строк з дня набрання чинності цим Законом:
розробити та затвердити нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону;
привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.
м. Київ
17 травня 2016 року
№ 1363-VIII

ЗАКОН УКРАЇНИ
Про внесення змін до Сімейного кодексу України щодо обов'язку осіб, позбавлених батьківських прав, утримувати дитину
Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
1. Внести до Сімейного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 21-22, ст. 135) такі зміни:
1) у статті 166:
абзац другий частини другої виключити;
доповнити частиною третьою такого змісту:
«3. При задоволенні позову щодо позбавлення батьківських прав суд одночасно приймає рішення про стягнення аліментів на дитину. У разі якщо мати, батько або інші законні представники дитини відмовляються отримувати аліменти від особи, позбавленої батьківських прав, суд приймає рішення про перерахування аліментів на особистий рахунок дитини у відділенні Державного ощадного банку України та зобов'язує матір, батька або інших законних представників дитини відкрити зазначений особистий рахунок у місячний строк з дня набрання законної сили рішенням суду»;
2) частину другу статті 192 виключити.

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.
Президент України П. ПОРОШЕНКО
м. Київ
17 травня 2016 року
№ 1370-VIII

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ
Про відзначення 75-річчя з дня народження Богдана Ступки
27 серпня 2016 року виповнюється 75 років з дня народження видатного діяча української культури, Героя України Богдана Сильвестровича Ступки. Враховуючи вагомий внесок Богдана Ступки у збагачення національної культурно-мистецької спадщини, Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
1. Урочисто відзначити на державному рівні 75-річчя з дня народження Богдана Ступки.
2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:
утворити організаційний комітет з підготовки та проведення заходів щодо відзначення на державному рівні 75-річчя з дня народження Богдана Ступки;
розробити та затвердити план заходів щодо відзначення на державному рівні 75-річчя з дня народження Богдана Ступки, вирішити питання щодо фінансового та матеріально-технічного забезпечення цих заходів.
У плані заходів передбачити, зокрема:
завершення розробки та встановлення пам'ятника Богдану Ступці на місці його поховання;
створення кімнати-музею Богдана Ступки у приміщенні Національного академічного драматичного театру імені Івана Франка;
проведення у Національному академічному драматичному театрі імені Івана Франка урочистостей з нагоди 75-річчя з дня народження Богдана Ступки.
3. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України організувати тематичні телерадіопередачі, присвячені життю і творчій діяльності Богдана Ступки, та сприяти висвітленню державними засобами масової інформації заходів, що проводитимуться у зв'язку з відзначенням 75-річчя з дня його народження.
4. Рекомендувати Державному агентству України з питань кіно організувати показ фільмів за участю Богдана Ступки.
5. Запропонувати:
Національному банку України виготовити і ввести в обіг ювілейну монету, присвячену 75-річчю з дня народження Богдана Ступки;
Українському державному підприємству поштового зв'язку «Укрпошта» видати серію поштових марок, присвячених 75-річчю з дня народження Богдана Ступки.
6. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань культури і духовності.
7. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.
Голова Верховної Ради України А. ПАРУБІЙ
м. Київ
31 травня 2016 року
№ 1388-VIII

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 5 травня 2016 р. № 412-р
Київ
Про внесення змін до складу Організаційного комітету з підготовки та відзначення 25-ї річниці незалежності України
Внести до складу Організаційного комітету з підготовки та відзначення 25-ї річниці незалежності України, утвореного розпорядженням Кабінету Міністрів України від 23 грудня 2015 р. № 1389, такі зміни:
позицію
«Віце-прем'єр-міністр України — Міністр культури, заступник співголів Оргкомітету»
замінити такими позиціями:
«Віце-прем'єр-міністр України, заступник співголів Оргкомітету
Перший віце-прем'єр-міністр України — Міністр економічного розвитку і торгівлі
Віце-прем'єр-міністр України»;
позицію «Міністр економічного розвитку і торгівлі» виключити;
після позиції
«Міністр інфраструктури»
доповнити такою позицією:
«Міністр культури».
Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

ФОТОФАКТ

НАШІ НА ПЛЯЖІ. Українська пара Давидова/Шчипкова перемогла на першому етапі чемпіонату EEVZA з пляжного волейболу сезону-2016. За нагороди у стартовому турнірі року боролися провідні українські команди — чотири чоловічі та одна жіноча, і саме жінки стали володарями золотих медалей. Валентина Давидова та Євгенія Шчипкова без поразок пройшли всю турнірну дистанцію. Цікаво, що в 1/8 фіналу, чвертьфіналі, півфіналі та фіналі суперницями української пари, яка представляє Запоріжжя, були ви-

ключно росіянки. І протягом трьох поєдинків українки Валентина та Євгенія не віддали суперницям жодного сету. Лише фінал проти пари Макрогузова/Мотріч пройшов дещо за іншим сценарієм. Росіянки здобули перемогу у першій партії — 21:19, але другий сет пройшов за переваги наших співвітчизниць — 21:18. На тай-брейку лідерство спочатку знову захопили росіянки, які мали гандикап у 4-5 м'ячів, однак Валентина та Євгенія змогли наздогнати та перемогти — 15:12.

День козацьких перемог відзначили на Хортиці

Євген ЛОГАНОВ,
«Урядовий кур'єр»

СПАДЩИНА. Днями в Запоріжжі вперше в Україні відзначили День переможних козацьких походів. Пошанувати героїв минулого та сьогодення на Козацьке коло славнозвісного острова Хортиця прибуло понад 30 делегацій із 12 областей України, а також бійці 55-ї окремої артилерійської бригади, 37-го окремого мотопіхотного батальйону, представники влади і молоді.

Як зазначив, відкриваючи захід, голова Запорізької обласної координаційної ради козацтва Дмитро Сухинін, проводити тризну по загиблих козаках почали ще на початку 1990-х років, та

нині традицію переосмислили. Цей день символізує нерозривну духовну єдність захисників України — від дружинників Київської Русі до сучасних воїнів АТО.

Присутні згадали Дмитра Байду-Вишневецького, завдяки якому розрізнені козацькі ватаги зібрані в єдину потужну силу, самовідданість і військовий звичаї Петра Конашевича-Сагайдачного, любов до волі, талан і мужність Івана Сірка.

Гідним прикладом для юнаків та дівчат стали старійшини козацтва. Володимир Мельник був одним з ініціаторів відродження козацького руху на Запоріжжі, довго боровся за його ідеологічне та організаційно-правове ви-

знання, створення єдиної структури.

До козаків звернулися заступник голови Запорізької ОДА Владислав Марченко та керуючий справами Запорізького міськвиконкому Роман Омелянович, які пообіцяли підтримку найбільш знакових проєктів — програми «Запоріжжя — козацька столиця України» та проведення Другого міжнародного конгресу козацтва. Верховний отаман МСК «Запорозька січ», старійшина 37-го ОМПБ Ілля Лапін поділився баченням місця й ролі козацтва у творенні єдиної політичної нації. Широко подякував запоріжцям нащадок гетьмана України Ігор Мазепа, який із перших днів російської агресії, не шкодуючи ресур-

сів власного бізнесу, став активним помічником Збройних сил України. Смутком і болем сповнилися слова Олени Карась — матері загиблого учасника АТО, який складав козацьку присягу на Хортиці, за покликом серця став на захист України та загинув під Павлополем на Донеччині, прикриваючи побратимів.

— Історична пам'ять — це найцінніший скарб нащадків, тож зберігаючи у душах відлуння минулих перемог, аналізуємо причини поразок, удосконалюємо бойовий досвід і тактичні знання, які нині так потрібні нашим захисникам на сході України, — прокоментувала заступник голови — керівник апарату Запорізької ОДА Зінаїда Бойко.

Професійні боксери зможуть виступати на Олімпіаді-2016

Ганна РОМАШКО
для «Урядового кур'єра»

ОЧІКУВАНО. Будь-хто з боксерів-професіоналів зможе взяти участь в Олімпійських іграх у Ріо-де-Жанейро, що стартують 5 серпня. Таке рішення ухвалено за підсумками саміту Міжнародної асоціації любительського боксу (AIBA) у Швейцарії, повідомляє Бі-Бі-Сі. За зміненими правилами будь-який професійний боксер зможе брати участь у відбірних змаганнях у Венесуелі для отримання права на участь в Олімпійських іграх разом з боксерами-аматорами. Голова асоціації Чінг-Куо Ву зазначив, що зараз складно сказати, скільки професіоналів захочуть претендувати на участь в іграх. Рішення Міжнародної асоціації любительського боксу викликало неед-

нозначну реакцію, багато експертів вважають, що воно знищить аматорський бокс у його нинішньому вигляді. Приміром, британський боксер-професіонал Карл Фремpton заявив, що аматорський і професійний бокс — це два різних види спорту. «Це як бадмінтоніст, який грає в теніс», — порівняв він.

Як відомо, три роки тому українець Володимир Кличко у ранзі чемпіона світу заявляв, що хотів би взяти участь в Олімпіаді-2016. Проте ЗМІ та експерти вважають малоймовірною його участь в олімпійській кваліфікації. Адже нещодавно він почав підготовку до бою-реваншу з британцем Тайсоном Ф'юрі.

Не поїде до Ріо-де-Жанейро по третє «золото» і дворазовий олімпійський чемпіон Василь Ломаченко. «Хотів би виступити на

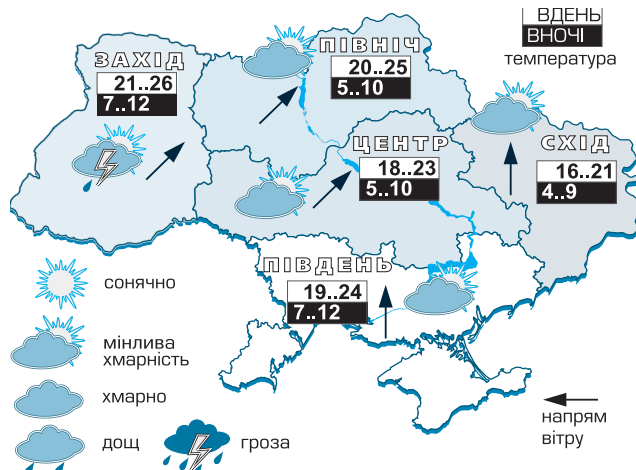
Олімпіаді. Якби AIBA ухвалила рішення, що професіонали можуть брати участь в Олімпійських іграх без ліцензій, можливо, я б пішов на цю авантюру й утретє спробував вибороти медаль для своєї країни. Але вони зробили занадто близько відбір і саму Олімпіаду. Це дуже важко для спортсмена — виходити на пік форми на ліцензійний турнір, а потім — на пік форми вдруге за короткий період уже на Олімпіаді», — сказав український боксер у коментарі «ВідеоБокс».

Хоч Василь Ломаченко, на відміну від деяких колег, заявив, що не проти, аби професіонали виступали на Олімпіаді: «Олімпійські ігри проводять раз на чотири роки, щоб виявити найсильнішого на планеті в цьому виді спорту. Якщо ти сильний, якщо справді хочеш бути кращим із

кращих, то тебе не повинно турбувати, хто буде, як буде. Ти повинен думати про те, як підготувати себе до «золота». А якщо говорити про те, що у профі багато більше досвіду, вони переходять дорогу молодим, не дають розкритися талантам, тоді заборонимо виступати на іграх тим, хто вже виграв одне або два «золота». У них теж більше досвіду, вони також не дають молоді проявити себе», — висловив свою думку наш талановитий боксер.

Щодо самого Василя, то його енергія нині спрямована на підготовку до наступного поєдинку — у ніч з 11 на 12 червня Ломаченко у Нью-Йорку намагатиметься відібрати чемпіонський титул у пуерториканця Романа Мартінеса у другій напівлегкій вазі.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 9 ЧЕРВНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+5 +10	+21 +26	Черкаська	+5 +10	+18 +23
Житомирська	+5 +10	+21 +26	Кіровоградська	+5 +10	+18 +23
Чернігівська	+5 +10	+19 +24	Полтавська	+5 +10	+17 +22
Сумська	+5 +10	+17 +22	Дніпропетровська	+6 +11	+17 +22
Закарпатська	+8 +13	+21 +26	Одеська	+8 +13	+20 +25
Рівненська	+7 +12	+20 +25	Миколаївська	+8 +13	+19 +24
Львівська	+7 +12	+20 +25	Херсонська	+7 +12	+19 +24
Івано-Франківська	+6 +11	+21 +26	Запорізька	+6 +11	+18 +23
Волинська	+7 +12	+17 +22	Харківська	+4 +9	+16 +21
Хмельницька	+7 +12	+17 +22	Донецька	+6 +11	+16 +21
Чернівецька	+6 +11	+20 +25	Луганська	+3 +8	+16 +21
Тернопільська	+7 +12	+21 +26	Крим	+7 +12	+18 +23
Вінницька	+5 +10	+20 +25	Київ	+8 +10	+23 +25

Укргідрометцентр

Солодка відзнака «Урядового кур'єра»

СВЯТКОВЕ. Щиро, тепло і креативно міська влада Сум привітала представників четвертої влади з Днем журналіста. Серед них — і газета «Урядовий кур'єр», на сторінках якої широко висвітлюється життя міста над Псьом.

Окрім вітань, побажань та грамот від міського голови, міськрада підготувала велетенський 30-кілограмовий торт із зображеннями логотипів видань, з якими має тісні ділові зв'язки. З-поміж усеукраїнських друкованих ЗМІ такої солодкої честі був удостоєний лише «Урядовий кур'єр».

Міський голова Сум Олександр Лисенко також вручив грамоту власному кореспондентові «УК» у Сумській області Олександру Вертілю (на знімку) за активне висвітлення діяльності Сумської міської ради, міського голови, виконавчого комітету та за стабільність молодості духу і думок.

Новосели за державною програмою

Олег ЧЕБАН,
«Урядовий кур'єр»

ЖИТЛО. На Вінниччині у райцентрі Томашпіль урочисто ввели в експлуатацію восьмиквартирний будинок, споруджений за державною програмою «Доступне житло». Вісім родин за підтримки комунальної організації «Обласний фонд сприяння інвестиціям та будівництву» на умовах співфінансування брали участь в проєкті, зокрема й чотири сім'ї учасників антитерористичної операції. Голова обласної держадміністрації Валерій Коровий та голова обласної ради Анатолій Олійник вручили ключі новоселам та побажали їм миру і щастя. Від забудовника кожна родина отримала цінний подарунок. На запрошення гостинних господарів учасники заходу оглянули квартири і переконалися, що вони сучасні та збудовані якісно.